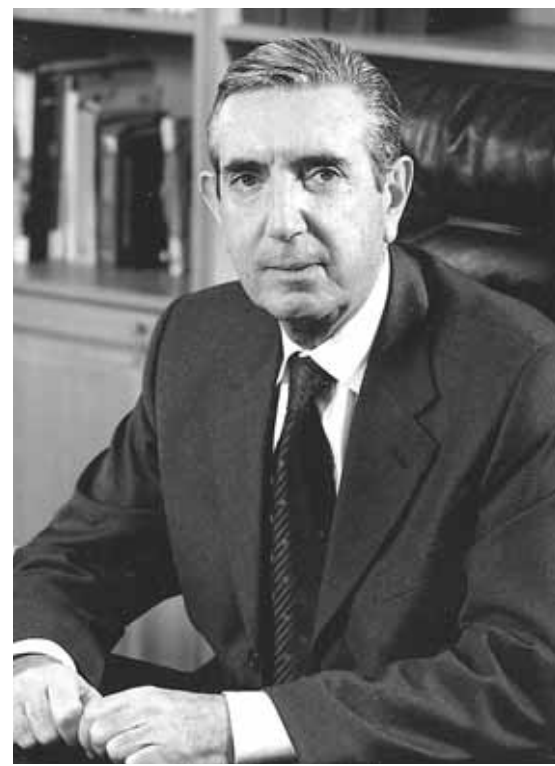

ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Σε μια σεμνή τελετή, όπως αρμόζει στον ευγενή του χαρακτήρα, τιμήσε πρόσφατα ο Δήμος Λεμεσού έναν ξεχωριστό δημότη του, τον Στάθη Παπαδάκη για τη συνολική προσφορά του προς την πόλη. Χάρης στις δικές του ενέργειες υλοποιήθηκαν σημαντικά έργα, έγιναν πολιτιστικές δωρεές.

Τα δύσκολα παιδικά χρόνια

Ο Παφίτης πατέρας σας τι δουλειά έκανε; Το προσόν που είχαν οι Κύπριοι ήταν ότι ήξεραν αγγλικά, έτσι πήγε υπάλληλος στη Shell Ελλάδα.

Πού κάνατε τα μαθητικά χρόνια; Το μισό δημοτικό στην Αθήνα και το άλλο μισό στην Αίγυπτο. Το γυμνάσιο τελείωσε στη Ρόδο. Ήταν πολύ δύσκολα χρόνια λόγω όλων αυτών των περιπλανήσεων και γι' αυτό μόλις βγήκα λίγη αγάπη στη Λεμεσό έμεινα.

Τι θέλατε να γίνετε μεγαλώνοντας; Δεν είχα χρόνο για να κάνω όνειρα. Οι οικονομικές δυσκολίες ήταν πολλές. Η επιβίωση ήταν το πρώτο μας μέλημα. Όταν η μητέρα μου σκέφτηκε να πάω να σπουδάσω στην Αθήνα ο πατέρας μου απάντησε ότι ήταν μεγάλη πολυτέλεια.

Και όμως πήγατε. Ναι, στην Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών λόγω της μεγάλης επιμονής της μητέρας μου. Σπούδασα τα δύσκολα χρόνια για την Ελλάδα, 1953-57. Μια εποχή που η Ελλάδα μαστιζόταν από έντονα οικονομικά προβλήματα.

Ερχόμενος στην Κύπρο... Ξεκίνησα να βοηθώ το θείο να αναδιοργανώσει τη δουλειά του. Ήταν αντιπρόσωπος της Εταιρείας Shell για την περιοχή της Λεμεσού. Ο θείος σταμάτησε το 1962 και μου έδωσε την επιχείρηση. Σήμερα ασχολούμεθα με κοντρικές πωλήσεις πετρελαιοειδών στις βιομηχανίες, τα ξενοδοχεία και στα πλοία.

Μπορεί να έχει πετρέλαιο κάποια στιγμή η Κύπρος; Τα βέλω πολύ πιθανόν διότι είμαι σε επαφή με πάρα πολύ σοβαρές εταιρείες, οι οποίες ενδιαφέρονται να κάνουν έρευνες στην περιοχή διότι έχουν καλές ενδείξεις. Μέχρι το τέλος του χρόνου θα δείτε πολύ δυνατά ονόματα του διεθνούς εμπορίου πετρελαιοειδών να ενδιαφέρονται να κάνουν έρευνες στα χωρικά ύδατα της Κύπρου.

Αγάπησε τη Λεμεσό ως δική του πατρίδα

>Εριξε άγκυρα στο κυπριακό λιμάνι ύστερα από περιδιάβαση στην Αθήνα, την Αίγυπτο και τη Ρόδο

ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΣΟΛΩΜΩΝΙΔΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ

Ποιος είναι ο Στάθης Παπαδάκης; Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1936. Ο πατέρας μου καταγόταν από την Πάφο και η μητέρα μου, πρόσφυγας του 1922, από τη Σμύρνη της Μικράς Ασίας. Μεγάλωνα σε ένα περιβάλλον καθόλου φιλικό.

Γιατί; Διότι τα δύσκολα εκείνα χρόνια θεωρούσαν ότι οι Μικρασιάτες έπαιναν τις δουλειές των Ελλαδιτών λόγω καλύτερης μόρφωσης και οι Κύπριοι έβρισκαν εύκολα δουλειά διότι μιλούσαν αγγλικά. Την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου πήγαμε στην Αίγυπτο σαν ξένοι υπήκοοι, αλλά και εκεί το περιβάλλον ήταν πολύ εχθρικό λόγω εξεγέρσεων των Αιγυπτίων εναντίον των Άγγλων. Γυρίσαμε στην Αθήνα μετά τον πόλεμο. Όταν έγινε η ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων με την Ελλάδα, το 1947 πήγαμε στη Ρόδο, όπου και πάλι το περιβάλλον δεν ήταν ιδιαίτερα φιλικό λόγω του ότι οι Ελλαδίτες πήραν τότε όλες τις σημαντικές θέσεις στην κυβέρνηση, τράπεζες και εμπόριο.

Μια παιδική ηλικία γεμάτη απόρριψη και αλλαγές. Ναι, έτσι όταν ήλθα στην Λεμεσό το 1957, σε ηλικία 20 χρονών για να βοηθήσω τον αδελφό του πατέρα μου, Χριστόδουλο Παπαδάκη, βρήκα τόση θέρμη, τόση αγάπη, τόση φιλοξενία, που ενστικτωδώς τους 2-3 μήνες τους έκανα έξι, ένα χρόνο και δεν έφυγα ποτέ. Εδώ πατρεύτηκα, έκανα οικογένεια.

Από πού πηγάζει η ανάγκη για προσφορά; Αισθάνομαι τόσο βαθιά υποχρέωση σε αυτή την πόλη που ανησυχώ μήπως πεθάνω και δεν προλάβω να ξεπληρώσω το χρέος μου στη Λεμεσό. Είναι βάσει αυτών των συναισθημάτων που από την αρχή ξεκίνησα να προσφέρω εθελοντικά.

Τι είναι για σας προσφορά; Οτιδήποτε δίνει ανιδιοτελώς προς την κοινότητα ή την κοινωνία με σκοπό τη βελτίωσή της.

Εθελοντισμός; Είναι λίγο-πολύ το ίδιο πράγμα μια που ο εθελοντισμός βασίζεται στην προσφορά. Εθελοντισμός είναι η ενεργός συμμετοχή, η προσφορά του ιδίου σου του εαυτού για κάποιο σκοπό.

Εσείς σε ποιο σκοπό αφιερωθήκατε; Είχα μια ποικιλία ενδιαφερόντων και αυτή αντανακλάει στις διάφορες γραμμές που αποφάσισα να υπηρέτησω. Μου άρεσε πάντα ο αθλητισμός, ήμουν φίλος της θάλασσας, των μονοπατιών της φύσης, μαζί με μερικούς φίλους ιδρύσαμε το Sporting Club της Λεμεσού το 1962, το οποίο έγινε ο επίσημος φορέας του τένις και έβγαλε αθλητές όπως τον Μάρκο Παγδατή.

Υπηρετήσατε για πολλά χρόνια στο συμβούλιο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Λεμεσού. Το 2005 σας εξέλεξαν ως Επίτιμο Πρόεδρο. Ναι, για πολλές δεκαετίες από το 1966 μέχρι σήμερα

μερα υπηρέτησα από διάφορες θέσεις στο ΕΒΕΛ και στο ΚΕΒΕ. Αυτό μου έδωσε την ευκαιρία να προσφέρω στον επιχειρηματικό κόσμο της Λεμεσού αλλά και της Κύπρου.

Ο πολιτισμός... πάντα με τραβούσε και όταν εύριχα την ευκαιρία πρόσφερα με διάφορους τρόπους μέχρι που κάναμε το Ίδρυμα Ιανός, ώστε να μπορούμε να προσφέρουμε πιο οργανωμένα προς τον πολιτισμό της Λεμεσού. Ο Ιανός ιδρύθηκε το 1998 από μια παρέα λεμεσιανών. Αυτή τη στιγμή εκπροσωπείται επισήμως στις διακριτικές επιτροπές του Δήμου Λεμεσού, εκτός του ότι ήταν ο κύριος μοχλός για να γίνουν κάποια πολιτιστικά έργα, όπως το Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο «Πάνος Σολωμνίδης» το οποίο θα στεγάσει το Κυπριακό Μουσείο Θεάτρου, το Ναυτικό Μουσείο Λεμεσού που θα στεγαστεί στις ιστορικές αποθήκες Τρακισιάς μέσα στον χώρο της Μαρίνας, το Παττίκειο Δημοτικό Μουσείο - Ιστορικό Αρχείο Λεμεσού που θα στεγαστεί στην πρώην οικία Επάρχου Λεμεσού.

Γιατί να χρειάζεται η δική σας παρέμβαση για να κάνει κάποιος μια δωρεά; Η εντύπωση που υπάρχει και πολλές φορές όχι αδικαιολόγητα είναι ότι τόσο οι κρατικές υπηρεσίες όσο και οι δημοτικές μπορεί να μην διαχειρίζονται σωστά μια δωρεά ή να μην την αξιοποιούν με τον τρόπο που θα ήθελε ο δωρητής. Έτσι αισθάνονται μεγαλύτερη ασφάλεια όταν κά-

ποια άτομα που εμπιστεύονται αναλάβουν να παρακολουθούν την πορεία της δωρεάς. Στις συμφωνίες που γίνονται μεταξύ των δωρητών και των κρατικών ή δημοτικών αρχών μπαίνει ρητό ότι εκπρόσωπος του Ιανός θα είναι πάντα στη διαχειριστική επιτροπή και αυτό είναι κάτι που κατοχυρώνει τον δωρητή ότι και μετά από εκείνον τα όνειρά του θα υλοποιούνται.

Υπάρχουν πολίτες που θέλουν να κάνουν δωρεές; Ναι, έχουμε άτομα που ενδιαφέρονται να κάνουν μικρές και μεγάλες δωρεές, αλλά δεν ξέρουμε πού να τους κατευθύνουμε. Γι' αυτό συνηθίσαμε πρόσφατα με τη Δημοτική Γραμματεία για να μάθουμε τις ανάγκες του Δήμου Λεμεσού ώστε να τους κατευθύνουμε αναλόγως.

Μια πόλη γιατί να πρέπει να στηρίζει τα έργα της στην εθελοντική προσφορά των δημοτών της; Αυτό συμβαίνει παγκοσμίως, παντού θα βρεις μεγάλους δωρητές.

Το Παπαδάκειο Δημοτικό Ωδείο... ήταν το πατρογονικό σπίτι του Χριστόδουλου και Φαίδρας Παπαδάκη, ο οποίος δεν είχε παιδιά και επειδή με αγαπούσε ιδιαίτερα τον έπεισε να το κάνει δωρεά στο Δημαρχείο, επί δημαρχίας Φώτη Κολακίδη. Η σύζυγός του ήταν μια από τις πιο παλιές δασκάλες πιάνου και από τις λίγες που σπούδασαν στη Βιέννη, έτσι ζήτησε να στεγάσει το Δημοτικό Ωδείο, πράγμα που έγινε.

στη Λεμεσό.

Ποιο θεωρείτε το μεγαλύτερο σας έργο; Ως μεγαλύτερο μου έργο θεωρώ ότι είναι η συνεχής και η αδιάλειπτη προσφορά προς την πόλη. Υπάρχει μια σωρεία έργων πολιτιστικών, αθλητικών, κοινωνικών, φιλανθρωπικών που δεν μπορώ να ξεχωρίσω. Ένα έργο όμως που διακρίνεται είναι το «Παττίκειο Κέντρο Ενασχόλησης Ενηλίκων», το οποίο στεγάζεται στα πρώην πλυντήρια του παλιού γενικού νοσοκομείου. Πραγματοποιήθηκε χάρις σε δικές μου προσωπικές ενέργειες με τον τότε υπουργό Υγείας κ. Σολωμή. Ήμουν ο σύνδεσμος μεταξύ ενός αριστερού Δημαρχείου και μιας δεξιάς κυβέρνησης. Ότι δυσκολευόταν να περάσει κατ' ευθεία, περνούσε μέσω μου.

Πώς κτίσατε αυτή την εμπιστοσύνη; Εντελώς συμπωματικά. Όταν είχε εκλεγεί ο πρώτος αριστερός δήμαρχος της νεότερης Λεμεσού, Δημήτρης Κοντίδης, υπογραμμίστηκε και στην πρώτη επίσημη επίσκεψή μου στο Δήμο Λεμεσού του είπα ότι θα προωθούσα ότι μου ζητούσε για την πόλη. Έτσι κέρδισα την εμπιστοσύνη του.

Ποιο έργο σας εκτιμήθηκε περισσότερο; Ο Δημήτρης Κοντίδης παρέλαβε ένα μεγάλο ακίνητο στη λεωφόρο Ρούσβελτ, το οποίο δεν νοικιζόταν ούτε πουλιόταν. Τότε κατάφερα όπως το Υπουργείο Εργασίας κάνει τις πρώτες αγορές και σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα πωλήθηκαν όλα τα γραφεία. Αυτό βοήθησε πάρα πολύ τον Δήμο Λεμεσού. Επίσης το Παλιόντε Σπορ θα ήταν αδύνατο να γίνει αν δεν ενεργούσα μαζί με τον τότε υπουργό Γεωργίας για να δοθεί η γη για την ανέγερσή του.

Γιατί να χρειάζεται η παρέμβαση ενός ιδιώτη για να λυθούν προβλήματα μεταξύ τοπικής αυτοδιοίκησης και κυβερνητικών τμημάτων; Εκείνο που διακρίνει την

κυβέρνηση και τις κυβερνητικές υπηρεσίες είναι η γραφειοκρατία και είναι εκεί που ο ιδιώτης μπορεί να παρεμβεί.

Πώς γνώσατε στην τμητική εκδήλωση που οργάνωσε για σας ο Δήμος Λεμεσού; Ήταν για μένα μια ευχάριστη έκπληξη και μεγάλη τιμή. Με πολλή συγκίνηση άκουσα τα τόσα καλά που λέχθηκαν για μένα.

Συνήθως οι τμητικές τελετές γίνονται για ανθρώπους που είναι στη δύση της ζωής ή που δεν υπάρχουν πια. Εκτιμώ υπερβολικά την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και του φίλου δημάρχου Ανδρέα Χρίστου να με τιμήσουν και αυτό μου δίνει ένα λόγο να προσφέρω ακόμα περισσότερο από ό,τι μέχρι τώρα, διότι δεν πέρασε απαρτηρήτη η μέχρι τώρα δραστηριότητά μου και αυτό μπορεί να ενθαρρύνει και άλλους για να προσφέρουν.

Η αντιπολίτευση δέχεται πολεμική

Είστε ενεργά αναμεμιγμένος στον ΔΗ.ΣΥ.; Ναι, είμαι μέλος του πολιτικού γραφείου, Επίτροπος Ενέργειας και μέλος στο Προεδρικό Συμβούλιο.

Βλέπετε λύση του Κυπριακού; Είμαι αισιόδοξος, υπάρχουν πολλές θετικές συγκυρίες εντός και εκτός, οι οποίες ευνοούν αυτή την περίοδο μια λύση.

Συμφωνείτε με τον τρόπο που ασκεί πολιτική ο Νίκος Αναστασιάδης απέναντι στο Πρόεδρο Χριστόφια για το Κυπριακό; Όσο ο Δημήτρης Χριστόφιας ακολουθεί τη γραμμή Γιαννάκη Κασουλίδη κατά 80% στο εθνικό δεν βλέπω πως θα ήταν δυνατόν ο Νίκος Αναστασιάδης να πολεμά εκείνα που στήριζε φανατικά τόσο καιρό.

Υπάρχουν δυο φωνές μέσα στον ΔΗ.ΣΥ.; Σε κάθε κόμμα υπάρχουν πολλές φωνές, εκείνο όμως που έχει σημασία είναι η μειοψηφία να δέχεται την πλειοψηφία. Αυτό είναι δημοκρατία.

Υπάρχουν αμφισβητήσεις για την προεδρική καρέκλα; Όταν αμφισβητούνται οι καρέκλες σημαίνει ότι εκείνος που κάθεται πρέπει να δίνει τον καλύτερό του εαυτό. Έτσι η αμφισβήτηση μόνο καλό κάνει, φτάνει να είναι μέσα σε σωστά πλαίσια.

Βλέπετε τον ΔΗ.ΣΥ. να ασκεί αντιπολίτευση για την εσωτερική διακυβέρνηση; Πιστεύω ότι θα ασκηθεί πολύ έντονη αντιπολίτευση στο μέλλον γιατί νομίζω πολύ σωστά ο ΔΗ.ΣΥ. έδωσε μια περίοδο χάριτος στην κοινότητα για να εφαρμόσει την πολιτική της. Υπάρχουν πολλά αρνητικά στην εσωτερική διακυβέρνηση.

Ποιος τομάρις είναι το αδύνατο σημείο της διακυβέρνησης Χριστόφια; Νομίζω ότι μέχρι σήμερα εκεί που υστερεί πάρα πολύ είναι στο να αποδείξει στους Κυπρίους ότι είναι κυβέρνηση όλων. Σε όλες τις προαλήψεις και προαγωγές υπάρχει μια τρομερή προτίμηση προς ορισμένα κόμματα και υποτίμηση του υπόλοιπου 33%.

Νιώθετε ο ΔΗ.Σ.Υ. να δέχεται έντονη πολεμική; Νομίζω ναι, και είναι κάτι που θα πρέπει να προσέξει η κυβέρνηση Χριστόφια διότι θα ήταν το όνειρο κάθε κυβέρνησης σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου να έχει μια τέτοια αντιπολίτευση. **Μπορεί να σας δούμε σε ένα άλλο πολιτικό πόστο;** Ποτέ δεν αρνούμαι την προσφορά, αλλά δίνω μεγάλη σημασία και στην ποιότητα της ζωής μου. Θέλω να έχω αρκετό χρόνο με την οικογένεια μου, να απολαμβάνω τη φύση, να κολυμπώ, να διαβάσω λογοτεχνία.

Η πολιτική ήλθε τυχαία στη ζωή μου

Η πολιτική πώς μπήκε στη ζωή σας; Η πολιτική ήλθε τυχαία, ουδέποτε με τραβούσε και μάλιστα αρνήθηκα όσες φορές μου είχαν προτείνει για βουλευτής, μέχρι που δημιουργήσα μια προσωπική σχέση με τον Νίκο Αναστασιάδη και κάποια στιγμή αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες μου. Τον καιρό που τελείωνε η πρώτη θητεία του Προέδρου Κληρίδη, το 1997 και το ΔΗ.ΚΟ. είχε φύγει από την κυβέρνηση, βρέθηκε ένα κενό τεσσάρων υπουργών για ένα μικρό χρονικό διάστημα τότε μου πρότεινε ο Πρόεδρος Κληρίδης το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων το οποίο και αποδέχθηκα.

Τι στιγμή αφήσατε τον Υπουργό; Κάλεσα συντεχνίες και εργοδότες και συμφωνήσαμε να παγωθούν όλα τα αιτήματα κατά την προεκλογική περίοδο. Έτσι υπήρξε μια εργασιακή ειρήνη για τέσσερις μήνες και μου δόθηκε χρόνος να ασχοληθώ με το Τμήμα Ευημερίας. Πρέπει να τονίσω ότι είχα μια εξαιρετική συνεργασία και βοήθεια από τον γενικό διευθυντή του υπουργείου Νίκο Σι-

μεωνίδη και την ανώτερη λειτουργό Λένια Σαμουήλ.

Γιατί δεν λύνονται τα χρόνια προβλήματα του Γραφείου Ευημερίας; Λόγω της δημοσιοϋπαλληλικής νοοτροπίας. Ως υπουργός προσπάθησα να δημιουργήσω χώρους για να μπορούν να περουν τις ελεύθερες τους ώρες οι ξένοι εργατές, αλλά δυστυχώς τίποτα δεν προχώρησε.

Πώς ήταν η εμπειρία από την Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου; Πολύ θετική, είχα ένα εξαιρετικό συμβούλιο στην ΑΤΗΚ και υπήρχε τρομερή αλληλοεκτίμηση μεταξύ των μελών του Συμβουλίου. Επίσης υπήρχε μια πολύ παραγωγική διευθυντική ομάδα. Προχωρήσαμε σε πολλά στάδια για να γίνει η απελευθέρωση της αγοράς αλλά και πάλι θα έλεγα ότι όσο ο ημικρατικός οργανισμός είναι κρατικός δεν μπορεί να υπάρξει πλήρης απελευθέρωση της αγοράς γιατί τα διάφορα κυβερνητικά τμήματα θεωρούν τον ημικρατικό οργανισμό δικό τους και τους άλλους παίζει λίγο ξένο, άρα ο ανταγωνισμός δεν είναι σε ίση βάση. Για να υπάρξει ανταγωνισμός επί ίσους όρους πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί ή να μετοχοποιηθεί η ΑΤΗΚ.

Μπορεί να επιβιώσει μια κρατική Αρχή Τηλεπικοινωνιών; Μόνο με μετοχοποίηση ή μερική ιδιωτικοποίηση ώστε να γίνει πιο ευέλικτη και να μπορεί να παίρνει γρήγορες αποφάσεις.

Τι διαβάξατε αυτή την εποχή; Βιβλία του Πάολο Κοέλιο διότι περνώ μια φάση φιλοσοφική.

Η σύζυγός σας Νίνη και τα παιδιά σας Γιάννης και Ολίβια στερήθηκαν την παρουσία σας; Προσπάθησα να μην την στερήθουν εκτός από τη μικρή περίοδο που ήμουν υπουργός.

Με τι αρχές μεγαλώσατε τα παιδιά σας; Τα παιδιά μιμούνται και θαυμάζουν τους γονείς τους και αν είσαι καλό παράδειγμα έχεις μεγάλη επιβία τα παιδιά να ακολουθήσουν τις δικές σου αρχές.

Δίνω μεγάλη σημασία στην τιμιότητα. **Τι αγαπάτε ιδιαίτερα στη Λεμεσό;** Τη θάλασσά της. **Υπάρχει κάποιο όνειρο;** Να δούμε δυο - τρία μεγάλα έργα στη Λεμεσό να πραγματοποιούνται και προπαντός να μορφώνει το ιστορικό κέντρο της πόλης.